

21994A1223(15)

23.12.1994

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 336/184

POROZUMIENIE W SPRAWIE ŚRODKÓW OCHRONNYCH

CZŁONKOWIE,

biorąc pod uwagę ogólny cel Członków, jakim jest ulepszenie i wzmocnienie międzynarodowego systemu handlowego opartego na GATT 1994;

uznając potrzebę wyjaśnienia i wzmocnienia dyscyplin GATT 1994 i w szczególności dyscyplin z artykułu XIX (Wyjątkowe środki wobec przywozu określonych produktów) i przywrócenia wielostronnej kontroli środków ochronnych oraz eliminowania środków ochronnych, które wymykają się spod takiej kontroli;

uznając znaczenie dostosowań strukturalnych i potrzebę raczej zwiększenia niż ograniczenia konkurencji na rynkach międzynarodowych; i

uznając ponadto, że dla powyższych celów, potrzebne jest kompleksowe porozumienie, mające zastosowanie wobec wszystkich Członków i oparte na podstawowych zasadach GATT 1994,

NINIEJSZYM UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Postanowienia ogólne

Niniejsze Porozumienie ustanawia zasady stosowania środków ochronnych, przez które należy rozumieć środki przewidziane w artykule XIX GATT 1994.

Artykuł 2

Warunki

1. Członek ⁽¹⁾ może stosować środek ochronny w stosunku do produktu tylko wtedy, jeśli ten Członek stwierdził, zgodnie z postanowieniami podanymi poniżej, że taki produkt jest

⁽¹⁾ Unia celna może stosować środek ochronny jako całość, bądź w imieniu poszczególnego Państwa – Członka. Gdy unia celna stosuje środek ochronny jako całość, wszelkie wymogi dotyczące ustalenia poważnej szkody lub jej groźby, zgodnie z niniejszym Porozumieniem, będą odnosić się do warunków panujących na obszarze unii celnej jako całości. W przypadku gdy środek ochronny ma być stosowany na rzecz Państwa – członka, to wszelkie wymogi dotyczące ustalenia poważnej szkody lub jej groźby, będą dotyczyć warunków panujących w danym Państwie – członku i stosowanie środka ograniczy się tylko do tego Państwa – członka. Żadne postanowienie niniejszego Porozumienia nie przesądza interpretacji dotyczącej związku między artykułem XIX i ustępie 8 artykułu XXIV GATT 1994.

przywożony na jego terytorium w tak zwiększonych ilościach, bezwzględnych lub w stosunku do produkcji krajowej i na takich warunkach, iż powoduje on lub grozi spowodowaniem poważnej szkody dla przemysłu krajowego wytwarzającego produkty podobne lub produkty bezpośrednio konkurencyjne.

2. Środki ochronne będą stosowane wobec produktu przywożonego niezależnie od jego pochodzenia.

Artykuł 3

Dochodzenie

1. Członek może stosować środek ochronny tylko po przeprowadzeniu dochodzenia przez właściwe władze tego Członka zgodnie z procedurami uprzednio ustanowionymi i opublikowanymi zgodnie z artykułem X GATT 1994. Dochodzenie to obejmie publikację obwieszczenia odpowiednio informującego wszystkie zainteresowane strony, jak również publiczne przesłuchania, lub inne odpowiednie środki, w ramach których importerzy, eksporterzy i inne zainteresowane strony będą mogły przedstawić dowody i swoje stanowisko łącznie z możliwością odpowiedzi na wystąpienia innych stron i przedstawienia swojego stanowiska, między innymi, w kwestii, czy zastosowanie środka ochronnego będzie lub nie w interesie publicznym. Właściwe władze opublikują raport przedstawiający wyniki swojego dochodzenia i umotywowane wnioski, do których doszły we wszystkich istotnych problemach taktycznych i prawnych.

2. Wszelka informacja z natury poufna lub udzielona na zasadzie poufności będzie, w przypadku wyjaśnienia przyczyn, traktowana jako taka przez właściwe władze. Taka informacja nie będzie ujawniona bez zgody strony, która tę informację przedstawiła. Strony udzielające informacji poufnej mogą być proszone o dostarczenie niepoufnej jej streszczenia, lub w przypadku gdy strony te stwierdzą, że taka informacja nie może być streszczona, o podanie powodów dlaczego streszczenie nie może być dostarczone. Jednakże jeśli właściwe władze uznają, że wniosek o zachowanie informacji jako poufnej jest nieuzasadniony i że dana strona bądź odmawia podania do wiadomości publicznej takiej informacji, bądź nie wyraża zgody na jej ujawnienie w formie ogólnej lub streszczonej, władze będą mogły nie uwzględnić takiej informacji, chyba że w sposób satysfakcjonujący zostanie wykazane z odpowiednich źródeł, że taka informacja jest prawdziwa.

Artykuł 4

Ustalenie poważnej szkody lub jej groźby

1. Dla celów niniejszego Porozumienia:

- a) „poważna szkoda” będzie rozumiana jako oznaczająca znaczne ogólne naruszenie pozycji przemysłu krajowego;
- b) „groźba poważnej szkody” będzie rozumiana jako oznaczająca poważną szkodę, która jest wyraźnie nieuchronna, zgodnie z postanowieniami ustępu 2. Ustalenie istnienia groźby poważnej szkody będzie oparte na faktach, a nie jedynie na przypuszczeniach, domysłach i odległej możliwości; i
- c) dla ustalenia szkody, lub jej groźby „przemysł krajowy” będzie rozumiany jako oznaczający ogół producentów produktu podobnego lub bezpośrednio konkurującego, działających na terytorium Członka, bądź tych producentów, których łączna produkcja produktów podobnych lub bezpośrednio konkurujących stanowi większą część całej produkcji krajowej tych produktów.
2. a) W dochodzeniu w celu ustalenia, czy zwiększony przywóz spowodował lub zagraża spowodowaniem poważnej szkody dla przemysłu krajowego w świetle postanowień niniejszego Porozumienia, właściwe władze ocenią wszystkie odnoszące się do sprawy czynniki o charakterze obiektywnym i wymiernym, mające wpływ na sytuację tego przemysłu, w szczególności tempo i rozmiar wzrostu przywozu, danego produktu w ilościach bezwzględnych i względnych, udział zwiększonego przywozu na rynku krajowym, zmiany w poziomie sprzedaży, produkcji, wydajności, wykorzystania zdolności produkcyjnych, zysków i strat oraz zatrudnienia.
- b) Ustalenie, o którym mowa w pkt a) nie może być dokonane, chyba że takie dochodzenie wykaże na podstawie obiektywnych dowodów istnienie związku przyczynowego między wzrostem przywozu danego produktu i poważną szkodą lub jej groźbą. Jeśli czynniki inne niż zwiększony przywóz, wyrządzają w tym samym czasie szkodę przemysłowi krajowemu, to ta szkoda nie będzie przypisywana zwiększonemu przywózowi.
- c) Właściwe władze opublikują niezwłocznie, zgodnie z postanowieniami artykułu 3, szczegółową analizę przypadku, będącego przedmiotem dochodzenia, jak również wykazanie istotnego znaczenia badanych czynników dla sprawy.

Artykuł 5

Stosowanie środków ochronnych

1. Członek będzie stosował środki ochronne tylko w zakresie niezbędnym dla zapobieżenia lub naprawienia poważnej szkody oraz dla ułatwienia przystosowania strukturalnego. W przypadku zastosowania ograniczenia ilościowego, środek taki nie doprowadzi do zmniejszenia ilości przywozu poniżej poziomu z ostatniego okresu, odpowiadającego średniej wielkości przywozu

w okresie ostatnich reprezentatywnych trzech lat, dla których dostępne są statystyki, chyba że podane zostanie wyraźne uzasadnienie, że inny poziom jest niezbędny dla zapobieżenia lub naprawienia poważnej szkody. Członkowie powinni wybierać środki najwłaściwsze dla osiągnięcia powyższych celów.

2. a) W przypadkach, kiedy kontyngent jest rozdzielany między kraje dostawców, Członek stosujący ograniczenia może dążyć do uzgodnienia przydziału w ramach kontyngentu ze wszystkimi innymi Członkami mającymi istotny interes w dostarczeniu danego produktu. W przypadkach, gdy metoda ta nie nadaje się do właściwego zastosowania, dany Członek przyzna Członkom mającym istotny interes w dostarczaniu produktu, udziały skalkulowane na bazie proporcji dostaw zrealizowanych przez tych Członków w poprzednim okresie reprezentatywnym w globalnej ilości lub wartości przywozu tego produktu przez tych Członków w poprzednim okresie reprezentatywnym, uwzględniając przy tym w należyty sposób wszelkie szczególne czynniki, które mogły lub będą mogły oddziaływać na handel tym produktem.

b) Członek może odstąpić od postanowień określonych w pkt a) pod warunkiem przeprowadzenia konsultacji zgodnie z ustępem 3 artykułu 12 pod auspicjami Komitetu Środków Ochronnych ustanowionego na mocy ustępu 1 artykułu 13 i przedstawienia Komitetowi wyraźnych dowodów, że i) przywóz pochodzący z niektórych Członków zwiększył się o procent nieproporcjonalny w stosunku do ogólnego wzrostu przywozu danego towaru w reprezentatywnym okresie, ii) przyczyny odstąpienia od postanowień pkt a) są uzasadnione i iii) warunki takiego odstąpienia są sprawiedliwe w stosunku do wszystkich dostawców danego produktu. Okres stosowania wszelkiego takiego środka nie będzie przedłużony poza okres początkowy, przewidziany w ustępie 1 artykułu 7. Odstąpienie, o którym mowa wyżej, nie będzie dozwolone w przypadku groźby poważnej szkody.

Artykuł 6

Tymczasowe środki ochronne

W krytycznych okolicznościach, kiedy opóźnienie mogłoby wyrządzić szkodę trudną do naprawienia Członek może zastosować tymczasowy środek ochronny zgodnie ze wstępnym ustaleniem, że istnieje wyraźny dowód, iż zwiększony przywóz spowodował lub grozi spowodowaniem poważnej szkody. Okres stosowania środka tymczasowego nie będzie przekraczać 200 dni, w którym to okresie będą spełnione istotne wymogi ustanowione w artykułach od 2 do 7 i w artykule 12. Takie środki powinny przybrać formę podwyższenia opłat celnych, które będą szybko zwrócone, jeśli nie zostanie ustalone w dalszym dochodzeniu, o którym mowa w ustępie 2 artykułu 4, że tak

zwiększony przywóz spowodował lub grozi spowodowaniem poważnej szkody przemysłu krajowego. Okres stosowania jakiegokolwiek takiego tymczasowego środka będzie liczony jako część okresu początkowego tak jak przedłużenie, o którym mowa w ustępie 1, 2 i 3 artykułu 7.

Artykuł 7

Okres stosowania i przegląd środków ochronnych

1. Członek będzie stosować środki ochronne tylko w okresie niezbędnym dla przeciwdziałania lub naprawienia poważnej szkody lub dla ułatwienia przystosowania strukturalnego. Okres ten nie będzie przekraczać czterech lat, chyba że zostanie przedłużony zgodnie z ustępem 2.

2. Okres, o którym mowa w ustępie 1 może być przedłużony, pod warunkiem że właściwe władze przywożącego Członka orzekną, zgodnie z procedurami ustanowionymi w artykułach 2, 3, 4 i 5 że środek ochronny jest nadal niezbędny dla zapobieżenia lub naprawienia poważnej szkody i istnieją dowody na to, że przemysł dokonuje przystosowania strukturalnego i pod warunkiem że odpowiednie postanowienia artykułów 8 i 12 są przestrzegane.

3. Łączny okres stosowania środka ochronnego, obejmujący okres stosowania jakiegokolwiek środka tymczasowego, okres początkowy i jego ewentualne przedłużenie, nie przekroczy ośmiu lat.

4. W celu ułatwienia przystosowania strukturalnego w sytuacji, gdy przewidziany okres stosowania środka ochronnego notyfikowanego zgodnie z postanowieniami ustępu 1 artykułu 12, wynosi ponad jeden rok, Członek stosujący taki środek będzie go stopniowo liberalizować w okresie stosowania w równych odstępach czasu. Jeśli okres stosowania środka przekracza trzy lata, Członek stosujący taki środek dokona przeglądu sytuacji najpóźniej w połowie okresu stosowania środka i jeśli będzie to właściwe, wycofa go lub przyspieszy tempo jego liberalizacji. Środek, którego stosowanie przedłużono zgodnie z ustępem 2 nie będzie bardziej restrykcyjny niż był on przy końcu okresu początkowego i powinien być nadal liberalizowany.

5. Żaden środek ochronny nie będzie wprowadzony ponownie wobec przywozu produktu, który był już objęty takim środkiem, wprowadzonym po dacie wejścia w życie Porozumienia WTO, na okres równy okresowi, w czasie którego stosowano poprzednio ten środek, o ile okres niestosowania wynosi co najmniej 2 lata.

6. Niezależnie od postanowień ustępu 5, środek ochronny stosowany 180 dni lub krócej, może być zastosowany ponownie wobec przywozu produktu, jeśli:

a) co najmniej jeden rok upłynął od daty wprowadzenia środka ochronnego wobec przywozu tego produktu; i

b) taki środek ochronny nie był stosowany wobec tego samego produktu więcej niż dwa razy w ciągu 5 lat bezpośrednio poprzedzających datę wprowadzenia środka.

Artykuł 8

Poziom koncesji i inne zobowiązania

1. Członek proponujący wprowadzenie środka ochronnego lub zabiegający o przedłużenie środka ochronnego będzie dążyć do utrzymania zasadniczo równorzędnego poziomu koncesji i innych zobowiązań w stosunku do już istniejących na zasadzie GATT 1994 między nim i wywożącymi Członkami, którzy ucierpią w następstwie takiego środka zgodnie z postanowieniami ustępu 3 artykułu 12. Dla osiągnięcia tego celu zainteresowani Członkowie mogą zgodzić się na wszelkie adekwatne środki kompensaty handlowej za negatywne skutki środka dla ich handlu.

2. Jeśli żadne porozumienie nie zostanie osiągnięte w ciągu 30 dni w ramach konsultacji na zasadzie ustępu 3 artykułu 12, wówczas poszkodowani Członkowie wywożący będą mieć prawo nie później niż w ciągu 90 dni po wprowadzeniu środka, zawiesić, po upływie 30 dni od dnia, w którym Rada Handlu Towarami otrzymała pisemne zawiadomienie o takim zawieszeniu, stosowanie aktualnie równorzędnych koncesji lub innych zobowiązań w ramach GATT 1994, wobec handlu z Członkiem stosującym ten środek ochronny, jeśli Rada Handlu Towarami nie sprzeciwi się takiemu zawieszeniu.

3. Prawo do zawieszenia, o którym mowa w ustępie 2, nie będzie wykorzystywane przez pierwsze trzy lata stosowania środka ochronnego, pod warunkiem że środek ochronny został podjęty w następstwie bezwzględnego wzrostu przywozu i że taki środek jest zgodny z postanowieniami niniejszego Porozumienia.

Artykuł 9

Członkowi – kraje rozwijające się

1. Środki ochronne nie będą stosowane przeciwko produktom pochodzącym z Członka – kraju rozwijającego się, tak długo, jak jego udział w przywozie danego produktu przez Członka przywożącego nie przekroczy 3 procent, pod warunkiem że Członkowie – kraje rozwijające się z indywidualnymi udziałami w przywozie poniżej 3 procent nie uczestniczą łącznie w ponad 9 procentach w całkowitym przywozie danego produktu ⁽¹⁾.

2. Członek – kraj rozwijający się będzie mieć prawo do przedłużenia okresu stosowania środka ochronnego do dwóch lat ponad

⁽¹⁾ Członek niezwłocznie notyfikuje takie działania, podjęte na podstawie ustępu 1 artykułu 9, Komitetowi Środków Ochronnych.

okres maksymalny przewidziany w ustępie 3 artykułu 7. Niezależnie od postanowień ustępu 5 artykułu 7, Członek – kraj rozwijający się będzie mieć prawo do ponownego zastosowania środka ochronnego wobec przywozu, który był już przedmiotem takiego środka, podjętego po dacie wejścia w życie Porozumienia WTO, po okresie równym połowie tego okresu, w którym środek ten był stosowany poprzednio, pod warunkiem że okres niestosowania wynosi co najmniej dwa lata.

Artykuł 10

Uprzednio istniejące środki z mocy artykułu XIX

Członkowie zniosą wszystkie środki ochronne wprowadzone z tytułu artykułu XIX GATT 1947, które istniały w momencie wejścia w życie Porozumienia WTO, nie później niż po ośmiu latach, licząc od daty, kiedy były one po raz pierwszy wprowadzone lub po pięciu latach od daty wejścia w życie Porozumienia WTO, w zależności od tego, która z tych dat będzie późniejsza.

Artykuł 11

Zakaz i eliminacja niektórych środków

1. a) Członek nie podejmie ani nie będzie dążyć do podjęcia jakiegokolwiek wyjątkowego działania wobec przywozu konkretnych produktów przewidzianych w artykule XIX GATT 1994 chyba że takie działanie odpowiada postanowieniom tego artykułu, stosowanym zgodnie z niniejszym Porozumieniem.
- b) Ponadto, Członek nie będzie dążyć do podjęcia lub nie podejmie i nie będzie utrzymywać w mocy żadnych dobrowolnych ograniczeń wywozowych, innych porozumień samoujmujących lub jakichkolwiek innych podobnych środków w stosunku do wywozu lub przywozu ⁽¹⁾, ⁽²⁾. Dotyczy to działań podjętych przez pojedynczego Członka jak i również działań w ramach umów, porozumień i uzgodnień zawartych przez dwóch lub więcej Członków. Każdy taki środek będący w mocy w chwili wejścia w życie Porozumienia WTO będzie doprowadzony do zgodności z niniejszym Porozumieniem lub zniesiony zgodnie z ustępem 2.
- c) Niniejsze Porozumienie nie ma zastosowania do środków, które Członek będzie chciał wprowadzić, wprowadził lub utrzymuje na mocy postanowień GATT 1994 innych niż

⁽¹⁾ Kontyngent przywozowy stosowany jako środek ochronny zgodnie z odpowiednimi postanowieniami GATT 1994 i niniejszego Porozumienia może być, za wzajemnym porozumieniem, administrowany przez wywożącego Członka.

⁽²⁾ Przykłady podobnych środków obejmują regulowania wywozu, system kontrolowania cen eksportowych lub cen importowych, kontrolę wywozu lub przywozu, przymusowe kartele przywozowe i dyskrejonalne systemy licencjonowania wywozu lub przywozu zapewniające protekcje.

artykuł XIX oraz Wielostronnych Porozumień Handlowych w Załączniku 1A innych niż niniejsze Porozumienie lub na mocy protokołów i porozumień lub uzgodnień zawartych w ramach GATT 1994.

2. Stopniowe znoszenie środków, o których mowa w ustępie 1b) będzie realizowane, zgodnie z harmonogramami, które zainteresowani Członkowie przedłożą Komitetowi Środków Ochronnych nie później niż 180 dni po dacie wejścia w życie Porozumienia WTO. Harmonogramy te uwzględnią dla wszystkich środków, o których mowa w ustępie 1, stopniowe znoszenie lub doprowadzenie do zgodności z niniejszym Porozumieniem w okresie nieprzekraczającym czterech lat po dacie wejścia w życie Porozumienia WTO, z wyjątkiem nie więcej niż jednego, konkretnego środka na przywożącego Członka ⁽³⁾, którego okres stosowania nie przekroczy 31 grudnia 199 r. Każdy taki wyjątek musi być wzajemnie uzgodniony między Członkami, których bezpośrednio dotyczy i notyfikowany Komitetowi Środków Ochronnych w celu dokonania przeglądu i akceptacji w ciągu 90 dni od wejścia w życie Porozumienia WTO. Załącznik do niniejszego Porozumienia wymienia środki, co do którego uzgodniono, że mieści się w ramach tego wyjątku.

3. Członkowie nie będą zachęcać lub popierać wprowadzenia lub utrzymania przez przedsiębiorstwa publiczne i prywatne środków poza rządowych ekwiwalentnych w stosunku do tych omówionych w punkcie 1.

Artykuł 12

Notyfikacja i konsultacja

1. Członek natychmiast dokona notyfikacji Komitetowi Środków Ochronnych w sprawach:

- a) wszczęcie procesu dochodzeniowego dotyczącego poważnej szkody lub jej groźby oraz przyczyn tego dochodzenia;
- b) stwierdzenia poważnej szkody lub jej groźby spowodowanej przez zwiększony przywóz; i
- c) podjęcia decyzji o zastosowaniu lub przedłużeniu środka ochronnego.

2. Składając notyfikacje, o których mowa w ustępie 1b) i 1c), Członek planujący zastosowanie lub przedłużenie stosowania środka ochronnego przedstawi Komitetowi Środków Ochronnych wszystkie istotne informacje, zawierające dowody poważnej szkody lub jej groźby spowodowanej przez zwiększony przywóz, dokładny opis produktu, którego sprawa dotyczy i proponowanego środka, proponowaną datę wprowadzenia, przewidywany czas stosowania i harmonogram stopniowej liberalizacji. W przypadku dotyczącym przedłużenia stosowania

⁽³⁾ Jedyny wyjątek od tej zasady, do którego mają prawo Wspólnoty Europejskie jest wymieniony w Załączniku do niniejszego Porozumienia.

środka, będzie przedstawiony również dowód na to, że dany przemysł jest w trakcie przystosowań strukturalnych. Rada Handlu Towarami lub Komitet Środków Ochronnych może zażądać od Członka planującego zastosowanie lub przedłużenie stosowania środka takich dodatkowych informacji, jakie mogą uznać za niezbędne.

3. Członek planujący zastosowanie lub przedłużenie stosowania środka ochronnego stworzy odpowiednie możliwości podjęcia uprzednich konsultacji z tymi Członkami, którzy mają zasadniczy interes jako eksporterzy danego produktu w celu, między innymi, dokonania przeglądu dostarczonych informacji zgodnie z ustępem 2, wymiany poglądów na temat środka i osiągnięcia porozumienia co do sposobów osiągnięcia celu określonego w ustępie 1 artykułu 8.

4. Członek dokona notyfikacji Komitetowi Środków Ochronnych przed podjęciem decyzji o zastosowaniu tymczasowego środka ochronnego, o którym mowa w artykule 6. Konsultacje zostaną wszczęte niezwłocznie po zastosowaniu środka.

5. Wyniki konsultacji, o których mowa w niniejszym artykule, jak również wyniki przeglądu dokonanego w połowie okresu stosowania, o którym mowa w ustępie 4 artykułu 7, wszelka forma kompensaty, o której mowa w ustępie 1 artykułu 8 i proponowane zawieszenia koncesji i innych zobowiązań, o których mowa w ustępie 2 artykułu 8 będą niezwłocznie notyfikowane Radzie Handlu Towarami przez zainteresowanych Członków.

6. Członkowie notyfikują niezwłocznie Komitetowi Środków Ochronnych swoje ustawy, przepisy i procedury administracyjne dotyczące środków ochronnych, jak i wszelkie ich modyfikacje.

7. Członkowie utrzymujący w mocy środki opisane w artykule 10 i ustępie 1 artykułu 11 w momencie wejścia w życie Umowy WTO notyfikują takie środki Komitetowi Środków Ochronnych nie później niż 60 dni po dacie wejścia w życie Porozumienia WTO.

8. Każdy Członek może notyfikować Komitetowi Środków Ochronnych wszystkie ustawy, przepisy i procedury administracyjne oraz wszelkie środki lub działania, których dotyczy niniejsze Porozumienie, a które nie zostały notyfikowane przez innych Członków, zobowiązanych niniejszym Porozumieniem do takiego notyfikowania.

9. Każdy Członek może notyfikować Komitetowi Środków Ochronnych jakiegokolwiek środki poza rządowe, o których mowa w ustępie 3 artykułu 11.

10. Wszystkie notyfikacje Radzie Handlu Towarami, o których mowa w niniejszym Porozumieniu będą zwykle składane za pośrednictwem Komitetu Środków Ochronnych.

11. Postanowienia w sprawie notyfikacji, zawarte w niniejszym Porozumieniu nie będą nakładać na żadnego Członka obowiązku ujawnienia informacji poufnych, których ujawnienie zaszkodziłoby stosowaniu prawa lub w inny sposób byłoby sprzeczne z

interesem publicznym lub podważałoby uzasadnione interesy handlowe konkretnych przedsiębiorstw publicznych lub prywatnych.

Artykuł 13

Nadzór

1. Ustanawia się niniejszym Komitet Środków Ochronnych pod auspicjami Rady Handlu Towarami, w którym udział będzie otwarty dla każdego Członka wyrażającego wolę uczestnictwa w nim. Komitet będzie mieć następujące funkcje:

- a) monitorowanie i składanie rocznych sprawozdań Radzie Handlu Towarami na temat ogólnej realizacji niniejszego Porozumienia oraz przedstawianie zaleceń w sprawie jego usprawnienia;
- b) weryfikowanie, na wniosek poszkodowanego Członka, czy wymagania proceduralne niniejszego Porozumienia, były przestrzegane w związku ze środkiem ochronnym i składanie sprawozdania Radzie Handlu Towarami;
- c) udzielanie pomocy Członkom, na ich wniosek, przy ich konsultacjach zgodnie z postanowieniami niniejszego Porozumienia;
- d) badanie środków objętych artykułem 10 i ustępem 1 artykułu 11, monitorowanie stopniowego znoszenia takich środków i składanie odpowiednio do wymogów sprawozdania Radzie Handlu Towarami;
- e) badanie, na wniosek Członka podejmującego środek ochronny, czy propozycje zawieszenia koncesji lub innych zobowiązań „generalnie równoważne” i składanie odpowiednio do wymogów sprawozdań Radzie Handlu Towarami;
- f) otrzymywanie i dokonywanie przeglądów wszystkich notyfikacji, przewidzianych w niniejszym Porozumieniu i składanie odpowiednio do wymogów sprawozdań Radzie Handlu Towarami; i
- g) wykonywanie wszelkich innych funkcji związanych z niniejszym Porozumieniem, które Rada Handlu Towarami może określić.

2. W celu ułatwienia Komitetowi sprawowania jego funkcji nadzoru, Sekretariat będzie przygotowywać corocznie raporty faktyczne dotyczące funkcjonowania niniejszego Porozumienia, w oparciu o notyfikacje i inne dostępne mu wiarygodne informacje.

Artykuł 14

Rozstrzygnięcie sporów

Postanowienia artykułów XXII i XXIII GATT 1994, sprecyzowane i stosowane na zasadzie Porozumienia o rozstrzygnięciu sporów będą mieć zastosowanie do konsultacji i rozstrzygnięcia sporów wynikających z niniejszego Porozumienia.

ZAŁĄCZNIK

WYJĄTEK ODNOSZĄCY SIĘ DO USTĘPU 2 ARTYKUŁU 11

Zainteresowani Członkowie	Produkt	Data zakończenia
UE/Japonia	Samochody osobowe, pojazdy terenowe, lekkie pojazdy użytkowe, lekkie ciężarówki (do 5 ton) oraz te same pojazdy w kompletnych zestawach części do montażu (zestawy CKD).	31 grudnia 1999 r.